

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 31 marca 1990 r.

Nr 20

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

- 120 — z dnia 9 marca 1990 r. o zmianie ustawy o izbach lekarskich 261
- 121 — z dnia 22 marca 1990 r. o zmianie ustawy o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawy o Sądzie Najwyższym 261

ROZPORZĄDZENIE

- 122 — Ministra Finansów z dnia 29 marca 1990 r. w sprawie opodatkowania podatkiem obrotowym niektórych towarów sprowadzonych przez osoby fizyczne lub nadesłanych tym osobom z zagranicy 271

120

USTAWA

z dnia 9 marca 1990 r.

o zmianie ustawy o izbach lekarskich.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 30, poz. 158) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wojskowa Izba Lekarska i Izba Lekarska Ministerstwa Spraw Wewnętrznych mają uprawnienia i obowiązki okręgowej izby lekarskiej i działają na terenie całego kraju.”;

2) w art. 65:

a) ust. 3 skreśla się,

b) ust. 4—6 otrzymują brzmienie:

„4. Stosunek służbowy oraz wynikające z niego prawa i obowiązki, a także odpowiedzialność za

przewinienia związane z wykonywaniem zawodu lekarzy, o których mowa w ust. 1 i 2, określają odrębne przepisy.

5. W stosunku do lekarzy, o których mowa w ust. 1 i 2, przepisów art. 4 ust. 2 pkt 2, 3, 5, 7 i 10, art. 18 oraz art. 35 ust. 1 pkt 13 nie stosuje się.

6. Uprawnienia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, art. 14 ust. 3 i art. 50 ust. 1, przysługują odpowiednio Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1990 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

121

USTAWA

z dnia 22 marca 1990 r.

o zmianie ustawy o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawy o Sądzie Najwyższym.

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 31, poz. 138 i z 1989 r. Nr 4, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „Ustawa o prokuraturze.”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Prokuraturę stanowią: Prokurator General-

- ny, podlegli mu: pierwszy zastępca, zastępcy Prokuratora Generalnego, prokuratorzy w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz prokuratorzy powszechnych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.
2. Prokurator Generalny jest naczelnym organem prokuratury. Funkcje Prokuratora Generalnego sprawuje Minister Sprawiedliwości.”;
- 3) art. 2 skreśla się;
- 4) art. 3 otrzymuje brzmienie:
„Art. 3. Zadaniem prokuratury jest strzeżenie praworządności oraz czuwanie nad ściganiem przestępstw.”;
- 5) w art. 4 w ust. 1:
- a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) podejmowanie środków przewidzianych prawem, zmierzających do prawidłowego i jednolitego stosowania prawa w postępowaniu sądowym, administracyjnym, w sprawach o wykroczenia oraz w innych postępowaniach,”
- b) pkt 6 i 8 skreśla się,
- c) pkt 12 otrzymuje brzmienie:
„12) podejmowanie innych czynności określonych w ustawach.”;
- 6) art. 5 otrzymuje brzmienie:
„Art. 5. Prokurator Generalny może występować do Trybunału Konstytucyjnego o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni ustaw.”;
- 7) w art. 6:
- a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Przed wystąpieniem do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie zgodności aktu normatywnego naczelnego lub centralnego organu administracji państwowej Prokurator Generalny występuje o zmianę lub uchylenie aktu do organu, który go wydał.”,
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Jeżeli uchwała organu samorządu terytorialnego albo rozporządzenie terenowego organu administracji są niezgodne z prawem, prokurator zwraca się do organu, który je wydał, o ich zmianę lub uchylenie albo kieruje wniosek o ich uchylenie do właściwego organu nadzoru; w wypadku uchwały organu samorządu terytorialnego prokurator może także wystąpić z wnioskiem o jej uchylenie do sądu administracyjnego.”;
- 8) art. 7 i 8 skreśla się;
- 9) w art. 9:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Prokuratorami powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury są prokuratorzy prokuratur wojewódzkich i rejonowych.”,
- b) w ust. 2 wyrazy „zastępcy prokuratorów” oraz „i wiceprokuratorzy” skreśla się;
- 10) art. 10 i 11 otrzymują brzmienie:
„Art. 10. Prokurator jest obowiązany do podejmowania działań określonych w ustawach, kierując się zasadą bezstronności i równego traktowania wszystkich obywateli.
- Art. 11. 1. Prokurator przy wykonywaniu czynności określonych w ustawach jest niezależny, z uwzględnieniem granic niezależności określonych w ust. 2.
2. Prokurator jest obowiązany wykonywać zarządzenia, wytyczne i polecenia przełożonego prokuratora. Jeżeli jednak polecenie dotyczy treści czynności w postępowaniu, prokurator może żądać doręczenia mu polecenia na piśmie wraz z uzasadnieniem, zmiany polecenia lub wyłączenia go od wykonania tej czynności albo od udziału w sprawie. O wyłączeniu rozstrzyga ostatecznie prokurator bezpośrednio przełożony nad prokuratorem, który wydał polecenie.”;
- 11) w art. 12:
- a) w ust. 1 wyrazy „rady narodowe” zastępuje się wyrazami „organy samorządu terytorialnego”,
- b) w ust. 2 wyrazy „właściwej rady narodowej, prezydium rady albo właściwego terenowego organu administracji państwowej o właściwości ogólnej” zastępuje się wyrazami „organów samorządu terytorialnego albo właściwego terenowego organu rządowej administracji ogólnej”, a wyrazy „o ważniejszych wynikach prokuratorowskiej kontroli przestrzegania prawa oraz” skreśla się;
- 12) po art. 13 dodaje się art. 13¹ w brzmieniu:
„Art. 13¹. Prokuratorów prokuratur wojewódzkich i rejonowych powołuje Prokurator Generalny, a prokuratorów odpowiednich wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury — Prokurator Generalny na wniosek Ministra Obrony Narodowej.”;
- 13) art. 14—16 otrzymują brzmienie:
„Art. 14. 1. Pierwszego zastępcę i zastępców Prokuratora Generalnego powołuje spośród prokuratorów i odwołuje z tych stanowisk Prezes Rady Ministrów na wniosek Prokuratora Generalnego.
2. Jednym z zastępców Prokuratora Generalnego jest Naczelny Prokurator Wojskowy, którego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek Prokuratora Generalnego zgłoszony w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej. Naczelny Prokurator Wojskowy kieruje w zastępstwie Prokuratora Generalnego działalnością wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.
- Art. 15. 1. Na stanowiska prokuratorów w Ministerstwie Sprawiedliwości powołuje spośród prokuratorów prokuratur wojewódzkich i odwołuje z tych stanowisk Prokurator Generalny.
2. Do pełnienia funkcji prokuratora wojewódzkiego i prokuratora rejonowego, a także do pełnienia pozostałych funkcji w prokuraturze, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 oraz art. 106, powołuje spośród prokuratorów i odwołuje z pełnienia tych funkcji Prokurator Generalny.

3. Zastępców Naczelnego Prokuratora Wojskowego, prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratorów okręgów wojskowych i prokuratorów rodzajów sił zbrojnych powołuje i odwołuje Prokurator Generalny na wniosek Ministra Obrony Narodowej. Do pełnienia pozostałych funkcji w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury powołuje spośród prokuratorów i odwołuje z tych stanowisk Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.
4. Prokurator Generalny może określić funkcje w prokuraturach wojewódzkich i rejonowych, na które powołuje prokuratorów i odwołuje z pełnienia tych funkcji prokurator wojewódzki.

Art. 16. 1. Prokuratorem może być powołany ten, kto:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
  - 2) jest nieskazitelnego charakteru,
  - 3) ukończył uniwersyteckie studia prawnicze,
  - 4) odbył aplikację prokuratorскую lub sądową,
  - 5) złożył egzamin prokuratorский lub sędziowski,
  - 6) pracował w charakterze asesora prokuratorского lub sądowego co najmniej rok albo odbył w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury okres służby przewidziany w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych,
  - 7) ukończył 26 lat.
2. Na prokuratora w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury może być powołany tylko oficer zawodowy lub oficer służby okresowej.
3. Wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 4—6, nie dotyczą:
- 1) profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych w polskich szkołach wyższych, w Polskiej Akademii Nauk oraz w instytutach naukowo-badawczych i innych placówkach naukowych,
  - 2) sędziów oraz oficerów, którzy w sądach wojskowych zajmowali stanowiska sędziów,
  - 3) adwokatów oraz radców prawnych, którzy wykonywali ten zawód co najmniej trzy lata.
4. Wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 6, nie dotyczą notariuszy.”;

14) art. 18 skreśla się:

15) art. 19 i 20 otrzymują brzmienie:

„Art. 19. 1. Prokurator Generalny może odwołać prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, jeżeli:

- 1) prokurator, mimo dwukrotnego ukarania przez komisję dyscyplinarną karą wymienioną w art. 80 ust. 1 pkt 3 lub 4, popełnił przewinienie służbowe lub uchybił godności urzędu prokuratorского; przed podjęciem decyzji Prokurator Generalny wysłuchuje wyjaśnień prokuratora, chyba że nie jest to możliwe, oraz zasięga opinii właściwego wojewódzkiego zgromadzenia prokuratorów,
  - 2) właściwa komisja lekarska orzekła trwałą niezdolność do pełnienia obowiązków prokuratora; nieuzasadniona odmowa prokuratora poddania się badaniu lekarskiemu może być powodem odwołania,
  - 3) z powodu choroby i płatnego urlopu dla poratowania zdrowia prokurator nie pełnił służby nieprzerwanie przez okres dłuższy niż rok; do okresu tego wlicza się okresy poprzedniej przerwy w pełnieniu służby wskutek choroby i płatnego urlopu dla poratowania zdrowia, jeżeli okres czynnej służby nie przekroczył trzydziestu dni.
2. Prokurator Generalny może odwołać prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury na wniosek Ministra Obrony Narodowej w wypadkach, gdy przepisy o służbie wojskowej przewidują zwolnienie z zawodowej służby wojskowej.
3. Prokurator Generalny odwołuje prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, jeżeli:
- 1) zrzekł się stanowiska prokuratora,
  - 2) przekroczył 65 lat życia, chyba że Prokurator Generalny z własnej inicjatywy lub na wniosek zainteresowanego prokuratora wyrazi zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska, nie dłużej jednak niż do ukończenia 70 lat,
  - 3) zawarł związek małżeński z osobą, która wykonuje zawód adwokata i nie zaprzestała go wykonywać w terminie trzech miesięcy od zawarcia związku małżeńskiego.
4. Stosunek służbowy prokuratora wygasa po upływie trzech miesięcy od doręczenia zawiadomienia o odwołaniu, chyba że na wniosek zainteresowanego prokuratora określono krótszy termin.
5. Prawomocne orzeczenie komisji dyscyplinarnej o wydaleniu ze służby prokuratorской oraz prawomocne orzeczenie sądu skazujące prokuratora na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych, zakazu zajmowania stanowiska prokuratora lub na karę degradacji pociąga za sobą z mocy prawa utratę stanowiska prokuratora; stosunek służbowy prokuratora wygasa z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia.

6. Prokurator uprawniony do świadczeń emerytalnych, pozostając na stanowisku prokuratora po przekroczeniu 60 lat przez kobietę i 65 lat przez mężczyznę, pobiera świadczenie emerytalne i wynagrodzenie na zasadach ogólnych dotyczących emerytów wykonujących zatrudnienie. Przepisy art. 81 i 82 oraz 86 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192 oraz z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61) stosuje się.

- Art. 20. 1. Powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury są prokuratury wojewódzkie i prokuratury rejonowe.
2. Prokuratūrą wojewódzką kieruje prokurator wojewódzki. Prokurator wojewódzki jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratury wojewódzkiej oraz prokuratorów rejonowych i prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury wojewódzkiej.
3. Prokuratūrą rejonową kieruje prokurator rejonowy. Prokurator rejonowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratury rejonowej.
4. Prokuratūrę wojewódzką tworzy się dla jednego lub więcej województw, a prokuratūrę rejonową dla jednej lub większej liczby jednostek podziału terytorialnego stopnia podstawowego, w granicach tego samego województwa.
5. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem-Szefem Urzędu Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi prokuratury wojewódzkie i rejonowe oraz ustala ich siedziby i terytorialny zakres działania.
6. Minister Sprawiedliwości może poza siedzibą prokuratury tworzyć ośrodki zamiejscowe prokuratur wojewódzkich lub rejonowych.
7. Minister Sprawiedliwości może zarządzić wspólne prowadzenie spraw z zakresu administracji i gospodarki finansowej sądu powszechnego i powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury przez właściwy sąd powszechny, jeżeli obie jednostki mają siedzibę w tej samej miejscowości.
8. Wojskowymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury są: Naczelna Prokuratura Wojskowa, prokuratury okręgów wojskowych, prokuratury rodzajów sił zbrojnych oraz wojskowe prokuratury garnizonowe. W miarę potrzeby mogą być tworzone inne rodzaje wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.
9. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości tworzy i znosi wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury oraz ustala ich siedziby i terytorialny zakres działania.”;

16) art. 21 skreśla się;

17) art. 22 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 22. 1. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, ustala regulamin określający tryb wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.
2. Minister Sprawiedliwości określa wewnętrzną organizację powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz zakres działania sekretariatów i innych działów administracji.
3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości ustala regulamin określający tryb wewnętrznego urzędowania wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz wewnętrzną organizację tych jednostek.”;

18) po art. 22 dodaje się art. 22¹—22⁶ w brzmieniu:

- „Art. 22¹. 1. W prokuraturze wojewódzkiej działa wojewódzkie zgromadzenie prokuratorów, które składa się z prokuratorów prokuratury wojewódzkiej oraz delegatów prokuratorów prokuratur rejonowych działających na obszarze właściwości prokuratury wojewódzkiej. Delegatów prokuratorów prokuratur rejonowych, w liczbie równej liczbie prokuratorów prokuratury wojewódzkiej, wybierają na okres dwóch lat zebrania prokuratorów prokuratur rejonowych; Minister Sprawiedliwości ustala regulamin wyboru delegatów.
2. Przewodniczącym wojewódzkiego zgromadzenia prokuratorów jest prokurator wojewódzki.
3. Posiedzenia wojewódzkiego zgromadzenia prokuratorów zwołuje prokurator wojewódzki z inicjatywy własnej lub Prokuratora Generalnego, kolegium prokuratury wojewódzkiej albo jednej piątej liczby członków zgromadzenia.

Art. 22². Wojewódzkie zgromadzenie prokuratorów:

- 1) wysłuchuje informacji prokuratora wojewódzkiego o działalności prokuratur i pracy prokuratorów oraz wyraża opinię w tym zakresie,
- 2) ustala liczbę i wybiera dwie trzecie liczby członków kolegium prokuratury wojewódzkiej,
- 3) wybiera przedstawiciela do Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym,
- 4) wybiera członków komisji dyscyplinarnych,
- 5) określa kierunki pracy kolegium prokuratury wojewódzkiej oraz rozpatruje sprawozdania z działalności tego kolegium,
- 6) wyraża opinię o kandydatach na prokuratora wojewódzkiego i prokuratorów rejonowych,
- 7) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prokuratora wojewódzkiego lub kolegium prokuratury wojewódzkiej.

- Art. 22³. 1. Kolegium prokuratury wojewódzkiej składa się z czterech do dziesięciu członków, wybieranych w dwóch trzecich przez wojewódzkie zgromadzenie prokuratorów, a w jednej trzeciej powołanych przez prokuratora wojewódzkiego spośród prokuratorów. Przewodniczącym kolegium prokuratury wojewódzkiej jest prokurator wojewódzki.
2. Kadencja kolegium prokuratury wojewódzkiej trwa dwa lata.
3. Posiedzenia kolegium prokuratury wojewódzkiej zwołuje prokurator wojewódzki z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków kolegium.
- Art. 22⁴. Kolegium prokuratury wojewódzkiej:
- 1) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji prokuratur,
  - 2) wyraża opinię o kandydatach na asesorów prokuratorskich oraz prokuratorów prokuratur rejonowych i wojewódzkich,
  - 3) ustala projekt listy kandydatów na aplikantów prokuratorskich,
  - 4) wyraża opinię w sprawach odwołania prokuratora lub odwołania prokuratora z pełnionej funkcji,
  - 5) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prokuratora wojewódzkiego.
- Art. 22⁵. 1. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym składa się z przedstawicieli wybranych spośród prokuratorów przez wojewódzkie zgromadzenia prokuratorów, pięciu przedstawicieli wybranych przez prokuratorów w Ministerstwie Sprawiedliwości spośród tych prokuratorów oraz pięciu prokuratorów wyznaczonych przez Prokuratora Generalnego. Przewodniczącym Rady jest Prokurator Generalny.
2. Kadencja Rady trwa cztery lata.
3. Posiedzenia Rady zwołuje Prokurator Generalny z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków Rady.
4. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.
- Art. 22⁶. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym:
- 1) rozpatruje projekty wytycznych ustalających podstawowe kierunki działania prokuratury w zakresie: strzeżenia praworządności, ścigania przestępstw oraz zapobiegania przestępczości, a także innych ważniejszych wytycznych i zarządzeń Prokuratora Generalnego,
  - 2) dokonuje oceny stanu i rozwoju kadry prokuratorskiej oraz kierunków szkolenia prokuratorów, asesorów i aplikantów,
  - 3) dokonuje okresowych ocen realizacji zadań prokuratury,
  - 4) określa kierunki działań w celu doskonalenia kwalifikacji zawodowych prokuratorów oraz poziomu ich pracy,
  - 5) ustala ogólną liczbę członków komisji dyscyplinarnych oraz wskazuje liczbę członków komisji dyscyplinarnych wybieranych przez wojewódzkie zgromadzenia prokuratorów,
  - 6) rozpatruje i wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez Prokuratora Generalnego.”;
- 19) w art. 23:
- a) w ust. 1 wyrazy „Milicji Obywatelskiej, Służbie Bezpieczeństwa lub” skreśla się,
  - b) w ust. 2 wyraz „osób” skreśla się,
  - c) w ust. 3 wyrazy „osoby podejrzanej” zastępuje się wyrazem „podejrzanego”;
- 20) w art. 25 ust. 3 skreśla się;
- 21) w art. 27:
- a) w ust. 2 wyrazy „organy administracji państwowej o terenowym zakresie działania” zastępuje się wyrazami „terenowe organy rządowej administracji ogólnej”,
  - b) w ust. 3 wyrazy „z wyjątkiem Wojskowej Służby Wewnętrznej, Wojsk Ochrony Pogranicza, Milicji Obywatelskiej i Służby Bezpieczeństwa” skreśla się,
  - c) ust. 4 skreśla się,
  - d) w ust. 5 wyrazy „Organy administracji państwowej o terenowym zakresie działania” zastępuje się wyrazami „Terenowe organy rządowej administracji ogólnej”, a wyrazy „ust. 3 i 4” zastępuje się wyrazami „ust. 3”,
  - e) w ust. 6 wyrazy „ust. 3—5” zastępuje się wyrazami „ust. 3 i 5”;
- 22) w art. 28 w ust. 2 na końcu zdania kropkę skreśla się i dodaje się wyrazy „oraz organów samorządu terytorialnego.”;
- 23) art. 31 skreśla się;
- 24) w art. 33 w ust. 2 pkt 1 oraz w ust. 3 wyrazy „pkt 1 i 2” skreśla się;
- 25) w art. 35 ust. 2 skreśla się;
- 26) w art. 38 w ust. 1 wyrazy „Radzie Państwa” zastępuje się wyrazem „Prezydentowi”;
- 27) art. 39 skreśla się;
- 28) po art. 41 w podtytule rozdziału 3 wyrazy „Prokuratorska kontrola przestrzegania prawa” zastępuje się wyrazami „Udział prokuratora w innych postępowaniach”;
- 29) art. 42 i 43 otrzymują brzmienie:
- „Art. 42. Udział prokuratora w postępowaniu cywilnym, administracyjnym, w sprawach o wykroczenia oraz w innych postępowaniach określają odrębne ustawy.
- Art. 43. 1. Jeżeli wymaga tego ochrona praworządności w sprawach, o których mowa w art. 42, prokurator może żądać nadesłania lub przedstawienia akt oraz dokumentów i pisemnych wyjaśnień, przesłuchać świadków i zasięgnąć opinii biegłych, a także przeprowadzić oględziny w celu wyjaśnienia sprawy.
2. Do czynności wymienionych w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

- 30) art. 44—57 skreśla się;
- 31) art. 58 otrzymuje brzmienie:
„Art. 58. 1. Prokurator jest obowiązany postępować zgodnie ze ślubowaniem prokuratorskim oraz stale podnosić kwalifikacje zawodowe.
2. Prokurator powinien w służbie i poza służbą strzec powagi sprawowanego urzędu i unikać wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności prokuratora lub osłabiać zaufanie do jego bezstronności.
3. W okresie zajmowania stanowiska prokurator nie może należeć do partii politycznej ani brać udziału w żadnej działalności politycznej. Zakaz działalności politycznej nie dotyczy posła i senatora.”;
- 32) w art. 59:
a) w ust. 1—3 użyty w odpowiednich przypadkach wyraz „mianowanie” zastępuje się użytym w odpowiednich przypadkach wyrazem „powołanie”,
b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Przy powołaniu prokurator składa ślubowanie wobec Prokuratora Generalnego według następującej roty:
„Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku prokuratora służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa i strzec praworządności, obowiązki mojego urzędu wypełniać sumiennie, dochować tajemnicy państwowej i służbowej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości.”;
- 33) art. 61 otrzymuje brzmienie:
„Art. 61. 1. Żądania, przedstawienia i zażalenia w sprawach związanych ze swoim stanowiskiem prokurator może wnosić tylko w drodze służbowej. W takich sprawach prokurator nie może zwracać się do instytucji i osób postronnych ani podawać tych spraw do wiadomości publicznej.
2. W sprawach o roszczenia ze stosunku pracy prokuratorowi przysługuje droga sądowa.
3. Prokurator powinien niezwłocznie zawiadomić przełożonego o toczącym się postępowaniu sądowym, w którym występuje w charakterze strony lub uczestnika postępowania.”;
- 34) w art. 63 w ust. 3 wyrazy „pełniących służbę w Prokuraturze Generalnej” zastępuje się wyrazami „w Ministerstwie Sprawiedliwości”;
- 35) w art. 64 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Prokurator Generalny może delegować prokuratora do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, zgodnie z jego kwalifikacjami.”;
- 36) w art. 66 w ust. 2 po wyrazach „sędziów, a także” dodaje się wyrazy „okresy wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego lub zajmowania samodzielnego stanowiska w organach administracji państwowej, z którym była związana praktyka prawnicza, oraz”;
- 37) w art. 67 w ust. 4 wyrazy „pełniących służbę w Prokuraturze Generalnej” zastępuje się wyrazami „w Ministerstwie Sprawiedliwości.”;
- 38) w art. 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Finansów, w drodze rozporządzenia, określa zasady oraz tryb tworzenia i wykorzystania funduszu, o którym mowa w ust. 1.”;
- 39) w art. 75 wyrazy „Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości” zastępuje się wyrazami „Minister Sprawiedliwości”;
- 40) art. 76 otrzymuje brzmienie:
„Art. 76. 1. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów równorzędnych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury jest równe i stanowi, odpowiednio do rangi stanowiska prokuratora, wielokrotność przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej; wysokość wynagrodzenia prokuratorów równorzędnych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury różnicuje staż pracy i pełnione funkcje.
2. Wynagrodzenie prokuratorów określa, w drodze rozporządzenia, Rada Ministrów.”;
- 41) art. 78 otrzymuje brzmienie:
„Art. 78. Przepisów art. 59 ust. 1—3, art. 60, 61, 63—65, 67—70, 72, 73 i 75 nie stosuje się do prokuratorów wojskowych jednostek prokuratury. Urlopu, o którym mowa w art. 66, udziela się, jeżeli prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury nie uzyskał wcześniej prawa do urlopu dodatkowego, określonego w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.”;
- 42) po art. 78 dodaje się art. 78¹ w brzmieniu:
„Art. 78¹. 1. W razie powołania prokuratora do niezawodowej służby wojskowej, jego prawa i obowiązki służbowe ulegają zawieszeniu na czas trwania służby. Prokurator zachowuje jednak swoje stanowisko, a czas służby wojskowej wlicza się do okresu stosunku służbowego na stanowisku prokuratora.
2. Inne szczególne uprawnienia związane ze stosunkiem służbowym prokuratora powołanego do czynnej służby wojskowej i zwolnionego z tej służby normują przepisy o powszechnym obowiązku obrony lub przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.
3. Prokurator powołany do niezawodowej służby wojskowej odbywa ją w sądownictwie wojskowym, wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury lub wojskowych organach obsługi prawnej.”;
- 43) art. 79—83 otrzymują brzmienie:
„Art. 79. 1. Prokurator odpowiada dyscyplinarnie za przewinienia służbowe i uchybienia godności urzędu prokuratorskiego.
2. Za nadużycie wolności słowa przy wykonywaniu obowiązków służbowych, stanowiące ściganą z oskarżenia prywatnego zniechęcę strony, jej pełnomocnika lub obrońcy, kuratora, świadka, biegłego lub tłumacza, prokurator odpowiada tylko dyscyplinarnie.

- Art. 80. 1. Karami dyscyplinarnymi są:
- 1) upomnienie,
  - 2) nagana,
  - 3) usunięcie z zajmowanej funkcji,
  - 4) przeniesienie na inne miejsce służbowe,
  - 5) wydalenie ze służby prokuratorskiej.
2. Wymierzenie kary określonej w ust. 1 pkt 2—4 pociąga za sobą pozbawienie możliwości awansowania przez okres trzech lat oraz niemożność udziału w tym okresie w kolegium prokuratury wojewódzkiej, w Radzie Prokuratorów i w komisji dyscyplinarnej oraz uzyskania utraconego stanowiska.
- Art. 81. 1. Po upływie jednego roku od chwili czynu nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, a w razie wszczęcia ulega ono umorzeniu.
2. Jeżeli jednak czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie może nastąpić wcześniej niż przedawnienie przewidziane w przepisach Kodeksu karnego.
- Art. 82. Przełożonym dyscyplinarnym jest w stosunku do prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorów w Ministerstwie Sprawiedliwości — Prokurator Generalny oraz prokurator wojewódzki w stosunku do podległych prokuratorów.
- Art. 83. 1. W sprawach dyscyplinarnych orzekają komisje dyscyplinarne:
- 1) dla prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz dla prokuratorów w Ministerstwie Sprawiedliwości działające przy Prokuratorze Generalnym:
    - a) w pierwszej instancji — Komisja Dyscyplinarna,
    - b) w drugiej instancji — Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna,
  - 2) dla prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury — Komisja Dyscyplinarna w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej.
2. Komisje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ze swego grona wybierają przewodniczących komisji. Kadencja komisji trwa cztery lata.
3. Przewodniczącego i ośmiu członków Komisji Dyscyplinarnej w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej powołuje na okres dwóch lat Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej spośród kandydatów wybranych przez prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.
4. Członkowie komisji dyscyplinarnych są w zakresie orzekania niezawiśli i podlegają tylko ustawom.”;
- 44) w art. 84 w ust. 2 wyrazy „w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury” skreśla się;
- 45) w art. 85 ust. 3 skreśla się;
- 46) po art. 85 dodaje się art. 85¹—85¹⁷ w brzmieniu:
- „Art. 85¹. 1. Komisja Dyscyplinarna orzeka w składzie trzech członków, a Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna w składzie pięciu członków.
2. Komisja Dyscyplinarna w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej orzeka w pierwszej instancji w składzie trzech członków, a w drugiej instancji w składzie pięciu członków. W składzie orzekającym w drugiej instancji nie może brać udziału członek Komisji, który brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia.
3. Skład orzekający wyznacza przewodniczący komisji dyscyplinarnej.
- Art. 85². 1. Rzecznika dyscyplinarnego w komisji dyscyplinarnej wyznacza spośród prokuratorów organ, który złożył wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w sprawie.
2. Rzecznik dyscyplinarny jest związany wskazaniem organu, który go wyznaczył.
- Art. 85³. Obwiniony może ustanowić obrońcę tylko spośród prokuratorów.
- Art. 85⁴. 1. Postępowanie dyscyplinarne toczy się z wyłączeniem jawności. Na rozprawie mogą być obecni prokuratorzy i asesory pełniący czynności prokuratorskie.
2. Orzeczenie dyscyplinarne można podać do wiadomości publicznej po jego uprawomocnieniu się, na podstawie uchwały komisji dyscyplinarnej.
3. Protokołantem może być prokurator, asesor lub aplikant wyznaczony przez przewodniczącego komisji.
- Art. 85⁵. 1. Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego mogą zgłosić przełożeni dyscyplinarni, po wstępnym wyjaśnieniu okoliczności koniecznych do ustalenia znamion przewinienia oraz złożeniu wyjaśnień przez obwinionego, chyba że złożenie tych wyjaśnień nie jest możliwe.
2. W toku postępowania przed komisją dyscyplinarną rzecznik dyscyplinarny pełni funkcję oskarżyciela oraz wnosi i popiera środki odwoławcze.
- Art. 85⁶. 1. Po otrzymaniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przewodniczący komisji wyznacza termin rozprawy i zawiadamia o nim rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego oraz obrońcę, a w razie potrzeby wzywa świadków i biegłych.
2. Postępowanie dyscyplinarne w pierwszej instancji powinno być zakończone w terminie jednego miesiąca od daty wpływu wniosku.
- ”

3. Nie usprawiedliwione niestawiennictwo rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.
- Art. 85⁷. Jeżeli w toku rozprawy ujawni się inne przewinienie oprócz objętego wnioskiem o wszczęcie postępowania, komisja może wydać co do tego przewinienia orzeczenie tylko za zgodą rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego lub jego obrońcy; w razie braku zgody przełożony dyscyplinarny może zgłosić w tym zakresie odrębny wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.
- Art. 85⁸. W razie rozwiązania stosunku służbowego prokuratora w toku postępowania dyscyplinarnego, postępowanie toczy się nadal.
- Art. 85⁹. 1. Jeżeli przewinienie zawiera znamiona przestępstwa, komisja dyscyplinarna wydaje zezwolenie, o którym mowa w art. 68 ust. 1, co nie wstrzymuje biegu postępowania dyscyplinarnego.
2. Po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego przeciwko prokuratorowi sąd lub prokurator przesyła akta sprawy właściwej komisji dyscyplinarnej.
- Art. 85¹⁰. 1. Uzasadnienie orzeczenia komisji dyscyplinarnej sporządza się na piśmie w terminie siedmiu dni od ogłoszenia orzeczenia.
2. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu.
- Art. 85¹¹. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej wydanego w pierwszej instancji przysługuje odwołanie obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu. Odwołanie powinno być rozpoznane w terminie 7 dni od dnia jego wpływu do Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej.
- Art. 85¹². Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Skarb Państwa.
- Art. 85¹³. Po uprawomocnieniu się orzeczenia przewodniczący komisji dyscyplinarnej przesyła odpis orzeczenia Prokuratorowi Generalnemu. Wykonanie orzeczenia należy do Prokuratora Generalnego.
- Art. 85¹⁴. 1. Odpis prawomocnego orzeczenia skazującego na karę dyscyplinarną dołącza się do akt osobowych obwinionego.
2. Po upływie trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia skazującego na karę przewidzianą w art. 80 ust. 1 pkt 1—4, a po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się orzeczenia skazującego na karę przewidzianą w art. 80 ust. 1 pkt 5, Prokurator Generalny, na wniosek ukaranego, zarządza usunięcie odpisu orzeczenia z akt osobowych, jeżeli w tym okresie nie wydano przeciwko ukaranemu innego orzeczenia skazującego.
- Art. 85¹⁵. 1. Prokurator Generalny może wnieść sprzeciw od każdego prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego; sprzeciw na niekorzyść obwinionego może być wniesiony nie później niż w terminie sześciu miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia. Sprzeciw może wnieść również Naczelny Prokurator Wojskowy, gdy obwiniony jest prokuratorem wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury.
2. Sprzeciw rozpoznaje Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna w składzie siedmiu członków, gdy obwiniony jest prokuratorem powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury lub prokuratorem w Ministerstwie Sprawiedliwości, a Komisja Dyscyplinarna w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej w pełnym składzie, gdy obwiniony jest prokuratorem wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury.
- Art. 85¹⁶. 1. Prokurator Generalny może wglądać w czynności komisji dyscyplinarnych, zwracać uwagę na stwierdzone uchybienia, żądać wyjaśnień oraz usunięcia skutków uchybienia; czynności te nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której członkowie komisji dyscyplinarnych są niezawisli.
2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują również Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu w odniesieniu do Komisji Dyscyplinarnej w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej.
- Art. 85¹⁷. W sprawach nie uregulowanych w niniejszej ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.”;
- 47) art. 86 skreśla się;
- 48) w art. 87 zdanie drugie skreśla się;
- 49) w art. 88 w ust. 1 cyfrę „4” zastępuje się cyfrą „3”;
- 50) art. 92 otrzymuje brzmienie:
„Art. 92. Do aplikantów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy art. 60, art. 61 ust. 1, art. 76 oraz art. 78¹.”;
- 51) art. 93 i 94 otrzymują brzmienie:
„Art. 93. Aplikanci powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury za naruszenie swoich obowiązków ponoszą odpowiedzialność porządkową lub dyscyplinarną na zasadach obowiązujących mianowanych urzędników państwowych.
- Art. 94. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady i tryb mianowania, zmiany warunków pracy oraz rozwiązywania stosunku pracy, a także szczególne obowiązki związane z zajmowaniem stanowiska aplikanta, organizację aplikacji prokuratorskiej, zakres egzaminu prokurator-

skiego, skład komisji egzaminacyjnej, sposób powoływania jej członków, wysokość ich wynagrodzenia i postępowanie komisji egzaminacyjnej, a dla wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury — Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.”;

52) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. 1. Do asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prokuratorów tych prokuratur, a do asesorów wojskowych — przepisy dotyczące prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

2. Prokurator Generalny może, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, zwolnić asesora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury ze służby. Przepis art. 19 ust. 3 pkt 1 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

53) art. 98 skreśla się;

54) w art. 99 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Finansów, w drodze rozporządzenia, określa zasady i tryb tworzenia oraz wykorzystania funduszu, o którym mowa w ust. 1, a także wysokość i warunki przyznawania stypendium z tego funduszu.”;

55) po art. 102 dodaje się art. 102¹—102⁴ w brzmieniu:

„Art. 102¹. Rada pracownicza prowadzi także działalność na rzecz doskonalenia organizacji pracy, sumiennego i rzetelnego wykonywania obowiązków pracowniczych oraz przestrzegania zasad współżycia społecznego.

Art. 102². 1. Radę pracowniczą wybiera ogólne zebranie prokuratorów i innych pracowników prokuratury w głosowaniu tajnym na okres dwóch lat; ogólne zebranie może odwołać członka rady pracowniczej lub całą radę przed upływem tego okresu.

2. Członkami rady pracowniczej nie mogą być prokurator wojewódzki i prokurator rejonowy.

Art. 102³. Zasady i tryb działania rady pracowniczej oraz tryb wyboru i liczbę jej członków określa statut uchwalony przez radę pracowniczą.

Art. 102⁴. 1. Rada pracownicza ma prawo przedstawiania opinii we wszystkich sprawach należących do zakresu jej działania.

2. Prokurator Generalny, prokurator wojewódzki i prokurator rejonowy są obowiązani stwarzać warunki umożliwiające radom pracowniczym realizację ich zadań, a w szczególności udzielać im niezbędnych informacji, udostępniać dokumentację dotyczącą spraw pracowniczych oraz przedstawiać w odpowiednich terminach materiały umożliwiające radzie zajęcie stanowiska.

3. Prokurator wojewódzki i prokurator rejonowy są obowiązani rozpatrywać wnioski rady pracowniczej oraz powiadamiać radę o sposobie ich załatwienia.”;

56) w art. 104 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Prokuratorem Generalnym może określać zadania prokuratorów wojskowych w zakresie zapobiegania przestępczości oraz umacniania dyscypliny i porządku w wojsku.”;

57) w art. 105:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienie asesora lub aplikanta ze służby w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury następuje w wypadkach, gdy przepisy o służbie wojskowej przewidują zwolnienie z zawodowej lub okresowej służby wojskowej.”;

b) ust. 2 skreśla się;

58) w art. 106 ust. 2 skreśla się;

59) po art. 109 dodaje się art. 109¹ w brzmieniu:

„Art. 109¹. 1. Prokurator wojskowy, w razie naruszenia przez organ wojskowy prawa, rozkazów lub zarządzeń Ministra Obrony Narodowej o charakterze ogólnym oraz stwierdzenia okoliczności wpływających ujemnie na stan dyscypliny wojskowej i porządku wojskowego, wnosi, po wyjaśnieniu sprawy, sprzeciw lub wystąpienie do właściwego organu wojskowego.

2. O sposobie załatwienia sprzeciwu lub wystąpienia zawiadamia się niezwłocznie prokuratora wojskowego, który wniósł sprzeciw lub wystąpienie.

3. Prokurator wojskowy może przeprowadzić kontrolę problemową lub kompleksową przestrzegania prawa przez organy i przedstawicieli jednostek organizacyjnych wchodzących w skład sił zbrojnych lub podległych Ministrowi Obrony Narodowej, z wyłączeniem sądów wojskowych.

4. Prokurator wojskowy w toku wykonywania kontroli może, poza uprawnieniami wymienionymi w art. 43 ust. 1, dokonywać czynności w siedzibach kontrolowanych organów lub jednostek organizacyjnych, zaznajamiać się, w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia sprawy, z poszczególnymi zagadnieniami wojskowymi oraz zwracać się do właściwych dowódców (szefów) o przeprowadzenie badań lub szczegółowej kontroli działalności organów wojskowych.

5. Szczegółowy tryb postępowania prokuratorów wojskowych w sprawach wymienionych w ust. 1—4 określa Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.”

Art. 2. W Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł działu XI otrzymuje brzmienie: „Udział prokuratora”;

2) art. 118 otrzymuje brzmienie:

„Art. 118. Prokurator Generalny i podlegli mu prokuratorzy czuwają nad przestrzeganiem prawa w postępowaniu unormowanym niniejszym kodeksem. Do udziału prokuratora w postępowaniu w sprawach o wykroczenia stosuje się odpowiednio przepisy działu IV Kodeksu postępowania administracyjnego.”

Art. 3. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182) w art. 48 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” skreśla się.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 września 1984 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 45, poz. 241 oraz z 1989 r. Nr 33, poz. 175 i Nr 73, poz. 436) w art. 20 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „W pozostałych składach jest obowiązkowy udział prokuratora w Ministerstwie Sprawiedliwości, a w Izbie Wojskowej — prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej”.

Art. 5. 1. Prokuratorzy i wiceprokuratorzy Prokuratury Generalnej od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią obowiązki prokuratorów w Prokuraturze Wojewódzkiej w Warszawie.

2. Pracowników administracyjnych i obsługi Prokuratury Generalnej, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, Prokurator Generalny zatrudni w Ministerstwie Sprawiedliwości, w Prokuraturze Wojewódzkiej w Warszawie lub w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie, stosownie do posiadanych kwalifikacji zawodowych.

3. Prokuratorzy i mianowani pracownicy administracyjni, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, złożyć Prokuratorowi Generalnemu pisemne oświadczenie o odmowie dalszego zatrudnienia. W tym wypadku stosunek pracy rozwiązuje się po upływie trzech miesięcy od dnia złożenia oświadczenia, w ostatnim dniu miesiąca kalendarzowego. Umowni pracownicy administracyjni i obsługi mogą w tym samym czasie złożyć oświadczenie o wypowiedzeniu stosunku pracy albo wnioski o jego rozwiązanie za porozumieniem stron, który powinien być uwzględniony w terminie nie dłuższym niż obowiązujący w danych stosunkach okres wypowiedzenia. Rozwiązanie stosunku pracy na zasadach przewidzianych w niniejszym ustępie pociąga za sobą skutki, jakie przepisy prawa wiążą z rozwiązaniem umowy o pracę przez zakład pracy za wypowiedzeniem z powodu likwidacji zakładu pracy.

4. Prokuratorzy i pracownicy, o których mowa w ust. 1 i 2, zachowują przez okres sześciu miesięcy prawo do wynagrodzenia odpowiadającego stanowisku, które dotychczas zajmowali, gdy obejmą w Ministerstwie Sprawiedliwości, w Prokuraturze Wojewódzkiej lub w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie albo w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub w innym sądzie stanowiska, na których przysługuje niższe wynagrodzenie zasadnicze, niższy dodatek funkcyjny lub jeżeli dodatek nie przysługuje.

Art. 6. 1. W terminie do dnia 30 czerwca 1990 r. Prokurator Generalny powoła:

1) prokuratorów i wiceprokuratorów Prokuratury Generalnej, którzy zajmowali te stanowiska w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy — na stanowiska prokuratorów Prokuratury Wojewódzkiej w Warszawie,

2) prokuratorów i wiceprokuratorów prokuratur wojewódzkich i rejonowych, którzy zajmowali te stanowiska w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy — na stanowiska prokuratorów prokuratur wojewódzkich i rejonowych, właściwych ze względu na ich miejsce zamieszkania

— jeżeli spełniają wymagania określone w art. 16 ust. 1 ustawy o prokuraturze.

2. Stosunek pracy z prokuratorami, których Prokurator Generalny nie powołał na stanowiska prokuratora, wygasa z dniem 30 września 1990 r. Prokuratorowi przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o pracownikach urzędów państwowych.

3. W terminie do dnia 30 czerwca 1990 r. Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej powoła prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, którzy zajmowali te stanowiska w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, na stanowiska prokuratorów odpowiednich wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, właściwych ze względu na ich miejsce zamieszkania, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 16 ust. 1 i 2 ustawy o prokuraturze.

4. Prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, których Prokurator Generalny nie powołał na stanowiska prokuratorów, wyznacza się na inne stanowiska służbowe w siłach zbrojnych, a w wypadku niewyrażenia zgody — zwalnia z zawodowej służby wojskowej z zachowaniem wszelkich uprawnień przysługujących żołnierzom zwolnionym z tej służby z przyczyn, które nie powodują utraty tych uprawnień.

5. Prokuratorom i pracownikom, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2, którzy złożyli oświadczenia wymienione w art. 5 ust. 3, jak również prokuratorom, którzy nie zostali powołani przez Prokuratora Generalnego na podstawie ust. 1, przysługują uprawnienia emerytalne na zasadach określonych w art. 27 ust. 2 ustawy o pracownikach urzędów państwowych albo jeżeli osiągnęli do dnia wygaśnięcia stosunku pracy okres zatrudnienia wynoszący łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresu zatrudnienia co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Art. 7. 1. Znosi się Prokuraturę Generalną.

2. Obsługa Prokuratora Generalnego należy do Ministerstwa Sprawiedliwości.

3. Ministerstwo Sprawiedliwości wstępuje w stosunki prawne związane z lokalami zajmowanymi przez Prokuraturę Generalną i jednostki nadzorowane przez Prokuratora Generalnego.

4. Mienie i środki finansowe pozostające w dyspozycji Prokuratury Generalnej przekazuje się Ministerstwu Sprawiedliwości.

5. Ust. 3 i 4 nie dotyczą wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Art. 8. 1. Pierwsze posiedzenia wojewódzkich zgromadzeń prokuratorów zostaną zwołane po dniu 1 lipca 1990 r., nie później jednak niż do dnia 31 sierpnia 1990 r.

2. Wojewódzkie zgromadzenia prokuratorów na pierwszym posiedzeniu dokonają wyboru członków kolegiów prokuratorów wojewódzkich i członków Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.

3. Do czasu podjęcia działalności przez wojewódzkie zgromadzenia prokuratorów i kolegia prokuratorów wojewódzkich przepisów art. 22² pkt 6 oraz art. 22⁴ pkt 2 i 4 ustawy o prokuraturze nie stosuje się.

Art. 9. 1. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym na pierwszym posiedzeniu określi termin wyborów członków komisji dyscyplinarnych.

2. Do czasu wyboru komisji dyscyplinarnych na podstawie niniejszej ustawy działają komisje dyscyplinarne utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

3. Nie zakończone prawomocnie sprawy do dnia wyboru komisji dyscyplinarnych na podstawie niniejszej ustawy, toczące się w dotychczasowych komisjach dyscyplinarnych,

przekazuje się komisjom dyscyplinarnym utworzonym na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 10. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie pozostają w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

Art. 11. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o Prokuratorze Generalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub Prokuraturze Generalnej, należy przez to rozumieć Prokuratora Generalnego lub odpowiednio Ministerstwo Sprawiedliwości sprawujące obsługę Prokuratora Generalnego.

Art. 12. Minister Sprawiedliwości ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy o prokuraturze, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów oraz porządku alfabetycznego liter.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 marca 1990 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

122

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 marca 1990 r.

w sprawie opodatkowania podatkiem obrotowym niektórych towarów sprowadzonych przez osoby fizyczne lub nadesłanych tym osobom z zagranicy.

Na podstawie art. 1 ust. 5 i art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191, z 1985 r. Nr 12, poz. 50 oraz z 1989 r. Nr 3, poz. 12 i Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się tabelę stawek podatku obrotowego od towarów sprowadzonych przez osoby fizyczne lub nadesłanych tym osobom z zagranicy, stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Zwalnia się od podatku obrotowego określonego w § 1 towary:

- 1) na które w taryfie celnej ustalono zerowe stawki celne oraz od których zawieszono pobieranie ceł,
- 2) zwolnione od cła na podstawie art. 12 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445), z zastrzeżeniem ust. 3,
- 3) przywożone na czas oznaczony,
- 4) przeznaczone do dalszego przerobu lub zużycia związanego z działalnością wytwórczą lub usługową prowadzoną przez osoby fizyczne, z wyjątkiem przeznaczonych do produkcji wyrobów odzieżowych.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również:

- 1) samochodów osobowych ogólnego przeznaczenia, sprowadzonych z zagranicy lub nadesłanych inwalidom I lub II grupy bez względu na rodzaj inwalidztwa oraz inwalidom III grupy ze schorzeniami narządów ruchu, a także samochodów osobowych zwolnionych od cła na mocy indywidualnej decyzji Głównego Urzędu Cel,

2) samochodów osobowych ogólnego przeznaczenia, sprowadzonych przez osoby fizyczne, które zawarły umowę z kontrahentami zagranicznymi i do dnia 31 grudnia 1989 r. wpłaciły na ich konto całą lub część należności za samochód,

3) towarów określonych w pozycjach 7—10 tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia, sprowadzonych z zagranicy przez osoby fizyczne, które zawarły umowy z kontrahentami zagranicznymi i przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wpłaciły na ich konto całą lub część należności za te towary.

3. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się do samochodów osobowych ogólnego przeznaczenia, przywożonych przez osoby powracające z czasowego pobytu za granicą, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 6 ustawy — Prawo celne.

4. Zwolnienia określonego w ust. 1 pkt 3 nie stosuje się w razie powstania obowiązku uiszczenia cła.

§ 3. 1. Zwolnienie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 4, stosuje się pod warunkiem okazania koncesji lub zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, w wypadku gdy wpis taki jest obowiązkowy, i złożenia przez osobę fizyczną oświadczenia, że sprowadzony lub otrzymany z zagranicy towar przeznaczony jest do dalszego przerobu lub zużycia w związku z prowadzoną działalnością wytwórczą lub usługową.

2. Zwolnienie, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 1, stosuje się po przedłożeniu orzeczenia komisji do spraw inwalidztwa i zatrudnienia albo innego dokumentu o uznaniu za inwalidę, a w przypadku inwalidów III grupy — takiego samego